

Full diocesà

14 d'agost del 2016

15 d'agost:
l'Assumpció
de la Mare de
Déu en cos i
ànima al cel

L'Assumpció de la Verge d'Alessandro Turchi (Museo del Prado).

«Des d'ara en una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits»

Diumenge XX de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició.» El rei Sedequies els respongué: «Està a les vostres mans.» El rei era incapaç de negar-los res. Ells, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemèlec, un home del palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: «Rei, senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam.» Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemèlec, el cusita: «Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans no es mori.» (38,4-6.8-10)

Salm responsorial

Senyor no tardeu a defensar-me.
(Salm 39)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tingueu present aquell que aguantà un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang. (12,1-4)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de

passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: Tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra.» Deia també a la gent: «Quan veieu sortir un núvol a ponent, dieu tot seguit: "Ja ve la pluja." I efectivament, la pluja arriba. I qual el vent bufa del sud, dieu: "Farà calor." I en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu endevinar el temps per l'aspecte de la terra i el cel, i ara no endevineu quins moments esteu vivint? Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?» (12,49-57)

«Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme»

Foc a la terra

Josep Molist i Rifà, prev.

Sedecies, imposat com a rei de Judà per Nabucodonosor, era un home de palla que es deixava pressionar pel sector nacionalista de Jerusalem. Són els qui demanen al rei que faci morir Jeremies. L'acusen de ser pro-babiloni. Però ell no calla. Per al profeta, la fidelitat a Déu no passa pels jocs estratègics de les aliances polítiques. El moment era delicat i Jeremies tenia una aguda visió geopolítica que l'acreditava. Per això es feia incòmode. En l'horitzó hi havia l'amenaça de la invasió militar. La lluita entre potències per dominar la zona d'influència en què es trobava el Regne de Judà, feia que el país es trobés entre dos focs: els imperis Egipci i Babiloni. La missió del profeta és la mateixa de Jesús: ser ambaixador de la veritat. Però el poble no l'escolta ni en fa cas. Paradoxalment, serà un estranger, Èbed-Mèlec, eunuc africà de la cort, qui, amb la vènia i una certa complicitat del rei, rescata Jeremies de la cisterna, on hauria mort. És suggerent llegir sencers els capítols 36, 37 i 38. Res de nou sota la capa del sol.

El fragment de l'evangelí sembla enigmàtic. És un anunci velat de la passió. El foc i el baptisme tenen un sentit figurat. Jesús expressa un sentiment de basarda. Per altra banda, l'obediència filial al Pare provoca en ell el desig d'acomplir la voluntat divina amb urgència. Però l'ànsia del sofriment i la mort violenta hi són. En la tradició bíblica el foc és el signe al·legòric de la sagrada presència de Déu. Recordem la bardissa al mont Sinaí. Es cremava però no es consumia. La missió de Jesús és portar l'Esperit Sant, el foc que regenera.

La imatge

Salzes a la posta de sol (1888).

«He vingut a calar foc a la terra. Com voldria veure-la cremar!» Jesús deia això perquè creia en la necessitat i la urgència de la seva missió. Sentia el desig d'orientar la humanitat cap a Déu i d'abrandar un món d'amor fraternal. Ell és portador d'una pau basada en la llibertat, la veritat, la justícia i l'amor. Sap que això crearà divisions, però es manté fidel als valors del Regne. Ens cal el foc i la llum del seu amor!

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

15 dilluns

—Assumpció de la Mare de Déu

Apocalipsi 11,19a;12,1-6a.10ab /
Salm 44 / 1Corintis 15,20-26 /
Lluc 1,39-56

16 dimarts

—Sant Esteve d'Hongria, rei (975-1038)

—Sant Roc, laic (1295-1327)

Ezequiel 28,1-10 / Salm Deuteronomi 32,26-27ab27cd-28.30.35cd-36ab./ Mateu 19,23-30

17 dimecres

—Sant Jacint, prevere (*1257)

Ezequiel 34,1-11 / Salm 22 /
Mateu 20,1-16a

18 dijous

—Santa Elena, emperadriu (*329)

—Santa Laura, verge

Ezequiel 36,23-28 / Salm 50 /
Mateu 22,1-14

19 divendres

—Sant Magí, asceta i màrtir (s.III-IV)

—Sant Joan Eudes, prevere (1601-1680)

Ezequiel 37,1-14 / Salm 106 /
Mateu 22,34-40

20 dissabte

—Sant Bernat de Claravall, (1090-1153)

Ezequiel 43,1-7a / Salm 84 / Mateu 23,1-12

21 diumenge XXI de durant l'any / Cicle C

—Sant Pius X, papa (1835-1914)

—Sant Gilbert, abat

—Sant Privat, màrtir (*407)

Isaïes 66,18-21 / Salm 116 / Hebreus 12,5-7.11-13 / Lluc 13,22-30

Maria, Mare de Misericòrdia al cel

Romà Casanova, bisbe de Vic

La missió de maternitat de tots els homes que Maria va rebre al peu de la creu de Jesús, quan aquest li va encomanar el deixeble estimat: *Mare, aquí tens el teu fill* (Jn 19,26), s'acompleix del tot i d'una manera nova quan Déu la pren misteriosament, al terme de la seva vida terrenal, amb cos i ànima al cel. Maria és per a tots els homes mare en l'ordre de la gràcia. «I aquesta maternitat de Maria en l'economia de la gràcia perdura sense interrupció des del consentiment que, portada per la fe, donà en l'Anunciació i que mantingué sense defallença sota la creu, fins a la plenitud eterna dels escollits. Car, assumpta al cel, no s'ha pas deseiixit d'aquesta dedicació salvadora, ans, amb la seva intercessió múltiple, continua procurant-nos els dons de la salvació eterna. Amb la seva caritat maternal té cura dels germans del seu Fill que encara peregrinen i es troben en perills i angoixes, fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada» (*Lumen gentium*, 62).

Maria, en l'eternitat de Déu, acompleix la seva maternitat a favor nostre, essent per a tots Mare de Misericòrdia. Ella vivia ja, en la seva vida terrenal, la maternitat universal sense cap restricció, però sols coneixia alguns

dels seus fills per l'exterior. Ara, assumpta al cel, descobreix i estima tots els homes des de l'interior, en la transparència de Déu mateix. La missió maternal de Maria des del cel, atenta a tots els homes, té sempre la mirada pròpia de tota mare. La mirada d'una mare és un factor educatiu importantíssim que sosté i estimula els fills que estima d'un manera única. Maria exerceix aquest paper d'una manera anàloga en el pla espiritual, amplificat per la gràcia i la unió amb Déu. La seva maternitat, com tota maternitat, és essencialment personal i gens col·lectiva. Com les mares de família nombrosa, estima tots els seus fills, però per a ella també cada fill és únic en el més secret del seu cor i en la seva expressió d'amor maternal.

La intercessió maternal de Maria ens dona a tots nosaltres la certesa que no som mai sols en la lluita contra el mal. Ella ens parla com a profetessa de l'amor misericordiós de Déu que *s'ha recordat del seu amor*. La nostra esperança és, en paraules de sant Joan Pau II, que «el límit del mal és la misericòrdia divina». La pregària de Maria és a favor nostre demanant el do de la misericòrdia de Déu a favor de tots els homes.

